

Ferriere Nord spa által 2004. április 23-án az Európai Közösségek Bizottsága ellen benyújtott kereset

(T-153/04. sz. ügy)

(2004/C 168/20)

(Az eljárás nyelve: olasz)

Ferriere Nord spa, képviseli Wilma Viscardini és Gabriele Donà 2004. április 23-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes a következő döntés meghozatalát kéri a Bíróságtól:

- semmisítse meg az EK 230. cikke alapján az Európai Közösségek Bizottsága határozatait, amelyeket felperes által 2004. február 13-án kézhez vett 2004. február 5-i BUDG/C-5/DS (D2004)/51138 ajánlott levél és felperes által 2004. április 13-án kézhez vett BUDG/C-5/DS (D2004) faxlevél tartalmaz, amelyekben felhívják Ferriere Nord-ot arra, hogy fizesse meg a IV/31.553. sz. ügyben (hegesztett drótháló) felmerült 564 402,26 euró és 341 932,32 euró összegeket,
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb jogi érvek

Keresetének alátámasztására felperes előadja, hogy a fent hivatkozott határozatok, amelyeket a Bizottság 1989. augusztus 2-i – az EKG-Szerződés 85. cikk (1) bekezdésének megsértése miatt felperest 320 000 ecu megfizetésre kötelező – határozatának végrehajtása érdekében hoztak meg, jogellenesek, tekintettel az eljárások időtartamának korlátozásáról, valamint az Európai Gazdasági Közösség szállításra és versenyre vonatkozó szabályai alapján kezdeményezett szankciók végrehajtásáról szóló, 1974. november 26-i 2988/74 tanácsi rendelet⁽¹⁾ 4. cikkében foglalt elévülési időre. Különösen:

- az Európai Bíróság 1997. július 17-i ítéletével a Bizottság 1989. augusztus 2-i határozata jogerőssé vált, és ennek megfelelően ezen időponttól kezdődött a 2988/74 rendelet 4. cikkében foglalt öt éves elévülési idő,
- ezen elévülési idő a Bizottság 1997. szeptember 11-i – felperes által 1997. szeptember 18-án kézhez vett – levelével megszakadt, amely következményeképpen az öt éves elévülési határidő újra kezdődött,
- a Bizottságnak a pénzbírsággal kapcsolatos határozat végrehajtását meg kellett volna kezdenie 2002. szeptember 11. előtt vagy legkésőbb 2002. szeptember 18., mint utolsó határidő előtt,
- ezzel szemben a megtámadott határozatok 2004. február 5-i (felperes által 2004. február 13-án kézhez vett) és 2004. április 13-i (felperes részére 2004. április 13-án faxon érkezett) keltezésűek,

- a fentiekben foglaltak miatt elévült a Bizottság azon lehetősége, hogy 1989. augusztus 2-i határozatát végrehajtsa.

(¹) HL L 319., 1974.11.29., 1. o.

Daniel Bauwens által 2004. április 22-én az Európai Közösségek Bizottsága ellen benyújtott kereset

(T-154/04. sz. ügy)

(2004/C 168/21)

(Az eljárás nyelve: francia)

Daniel Bauwens, lakóhely: Brüsszel, képviseli Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis és Etienne Marchal avocats, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. április 22-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes a következő döntés meghozatalát kéri a Bíróságtól:

- semmisítse meg a felperes szakmai előmenetelének a 2001. július 1-je és 2002. december 31-e közötti időszakra vonatkozó értékelését megállapító eljárást lezáró és az értékelési vegyes bizottsághoz beterjesztett kérelmét elutasító határozatot,
- kötelezze az alperest a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb jogi érvek

A felperes kérelemmel fordult az értékelési vegyes bizottsághoz szakmai előmenetelének az ellenjegyző által ellenjegyzett értékelése ellen. Kérelmét elkésettnek minősítették, mivel az alperes által elfogadott, a személyzeti szabályzat 43. és 45. cikkeinek végrehajtásáról szóló általános rendelkezések 7. cikke szerinti 5 munkanapos határidő elteltét követően nyújtotta be.

A felperes a kérelmét elutasító és a végleges értékelést megállapító határozatot támadja, arra hivatkozva, hogy az 5 munkanapos határidőnek nyugodnia kellett volna, összhangban az általános rendelkezések 7. cikkéhez fűzött lábjegyzettel, azon az alapon, hogy a felperes az értékelésnek az ellenjegyző általi formális megerősítését követő naptól kezdve két héten át szabadságon volt. Ugyanabban a vonatkozásban a felperes hivatkozik még nyilvánvaló mérlegelési hibára, valamint a hatékony igazgatás, a megfelelő ügyintézés és az egyenlő elbánás elveinek megsértésére.